

گفت و گویا زهرا حیدری
بنیان گذار برند «ایران کارا»
**اکثر همکارانم
زنان سرپرست
خانوار هستند**

KARAKARAZINE

**«نخبگان معمولی»
و «عامه خلاق» از
دستاورد های ارزشمند
اینترنت است.
مفاهیمی که انحصار
کسب و کاری و ارتباطی
را به نفع طیف های
مختلف شکستند**

**اینترنت
چشم اسفندیار
کسب و کار های نوآور
و زیر ساخت پایه
است. کسب و کار هایی
که ذات آنها
جهانی - محلی
(گلوکال) بودن است**

گفت و گویا مقصود فراستخواه، جامعه شناس درباره ارتباط زیست انسان
امروزی و اینترنت؛ او معتقد است جامعه ای که زندگی در فضای اینترنت را درک
کرده، نمی توان به دوران ماقبل از آن برگرداند

این نسل همزاد اینترنت است

عکس: حامد کریمزاده

**اهمیت درک
نیاز های
لجستیکی
کسب و کارها**

گفت و گویا
نوید صفوی
مدیرعامل
شرکت
کالارسانان
چاپار

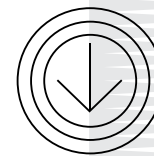
۷۴ درصد درآمدها نصف شده اند
گزارش تحلیلی نصر تهران از زیان کسب و کارها به دلیل قطعی اینترنت

<p>سلزفوریس ابریمانکار دولت آمریکا گوگل سهم زیادی از قراردادهای دولت دارد</p> <p>۶</p>	<p>سهم یکی از بزرگ ترین هلدینگ های چین سقوط کرد</p> <p>۱۰</p>	<p>در انتظار رکود افزایش نرخ بهره باعث خواهد شد مصرف کنندگان خریدهای غیر ضروری را کاهش دهند؟</p> <p>۶</p>
---	--	--

**پرسش های
بی جواب این روزها**

- خطر از بین رفتن صنف
- کوچک شدن اقتصاد دیجیتال
- برخورد با استارت آپ های بزرگ
- مهاجرت های فردی و تیمی
- تولید رانت و جولان بودجه گیران

**درآمدهای پستی
یک سوم کاهش یافت**

نگاهی به موضع مجلس در خصوص وضعیت اینترنت در این روزها

مخالفتان در سکوت

حدود دو هفته از اعتراضات به مرگ مهسا امینی می‌گذرد و اینترنت و شبکه‌های اجتماعی با محدودیت‌هایی روبه‌رو شده است. تقریباً هرروزه گزارشی از خسارتی که قطعی اینترنت به کسب‌وکارها وارد کرده، منتشر می‌شود. طبق برآوردهای نت‌بلاکس خسارت قطعی اینترنت ایران در هر ساعت بیش از یک و نیم میلیون دلار برآورده شده است. همچنین حدود ۴۰۰ هزار تا یک میلیون کسب‌وکار به خاطر فیلتر اینستاگرام و واتس‌آپ در معرض خطر نابودی هستند.

با وجود این آمار و ارقام اما نمایندگان مجلس معتقد هستند در این روزهای ناآرام باید مسائل مهم‌تر را در نظر گرفت و چون شبکه‌های اجتماعی بستری برای اغتشاشات است، باید قطع شوند.

روح‌الله عباسپور، سخنگوی کمیسیون صنایع و معادن در گفت‌وگو با راه پرداخت با بیان اینکه نمایندگان به دنبال فیلترینگ دائمی شبکه‌های اجتماعی نیستند، گفت: «نی نمی‌خواهیم اینترنت و فضای مجازی بسته شود. چون با تعطیلی اینترنت، کشور هم تعطیل می‌شود. دولت و مجلس هیچ‌کدام به دنبال فیلترینگ دائمی شبکه‌های اجتماعی نیستیم، اما برخی پلتفرم‌ها با نظام عناد دارند؛ مانند اینستاگرام و تلگرام و یکی از عوامل اصلی اغتشاش، شبکه‌های اجتماعی است.»

به گفته عباسپور در اینجا موضوع اهم فی‌الاهم می‌شود و پس از مدتی که شرایط آرام شد، دوباره اینترنت و شبکه‌های اجتماعی به کار خود ادامه می‌دهند.

او همچنین بیان کرد: «من تا الان نشنیده‌ام که فیلترینگ اینستاگرام یا سایر شبکه‌های

اجتماعی به صورت دائمی باشد و حتی تا الان بحثی با وزیر ارتباطات مطرح نشده است.» البته این نظر اغلب نمایندگان است و نمایندگان در مصاحبه‌ها و نطق‌های میان‌دستور خود به این موضوع اشاره کردند و بار دیگر بر قانونمند کردن فضای مجازی هم تأکید داشتند.

یکشنبه ۱۰ مهرماه هم در جلسه غیرعلنی نمایندگان با وزیر کشور و فرماندهان انتظامی کشور، نمایندگان بر قانونمندی فضای مجازی تأکید کردند و به گفته نظام‌الدین موسوی، سخنگوی هیئت‌رئیس مجلس نظر مجلس این است که بر اساس واقعیت‌های جامعه مردم باید بتوانند از فضای مجازی استفاده کنند، اما هنوز تصمیم‌گیری قطعی درباره رفع فیلتر برخی شبکه‌های اجتماعی اتخاذ نشده است. آن‌طور که موسوی می‌گوید، تصمیم این قطعی بر اساس مصوبات مقامات و دستگاه‌های ذی‌صلاح بوده است. صحبت‌های نمایندگان در حالی است که این مجلس طرح «طرح جهش دانش‌بنیان» را با هدف رفع موانع توسعه شرکت‌های دانش‌بنیان و استارت‌آپ‌ها تصویب کرد و حالا این کسب‌وکارها با مانع جدی‌تری چون قطعی اینترنت مواجه هستند. در مقابل موافقان قطع اینترنت در زمان ناآرامی‌ها، نمایندگان مخالفی هم وجود دارند که ترجیح دادند در این موقعیت صحبتی نکنند. البته غلامرضا نوری قزلبچه، نماینده آذربایجان شرقی در گفت‌وگو با ایلنا در مورد افزایش هزینه‌های خرید و دانلود فیلترشکن‌ها اعلام کرد که طبق تجربه، فیلترینگ نمی‌تواند اهدافی را که سیاست‌گذاران به دنبال آن هستند، عملی و محقق کند.

پرسش‌های بی‌جا

نه تنها خبرهای خوبی از اکوسیستم نوآوری کشور به گوش نمی‌رسد بلکه کسی

بیانیه انجمن تجارت الکترونیک و بسیاری تلاش‌های فردی و جمعی دیگر تا اینجا نه تنها گوش شنوایی پیدا نکرده‌اند، بلکه با آماج تهمت‌ها و حمله‌ها از جانب کاربران شبکه‌های اجتماعی و بدتر از آن برخی نهادهای ذی‌ربط مواجه شده‌اند. تا آنجا که برخی از این انجمن‌ها مجبور به حذف بیانیه‌هایشان از روی وب‌سایت‌های رسمی‌شان شده‌اند و برخی دیگر مجبور به توضیح و تفسیر.

روندی که جز به اخته کردن این نهادهای صنفی و تضعیف اقتصادهای مرتبط با آنها نخواهد انجامید و فضا را برای فعالیت کسانی باز خواهد کرد که صرفاً یا به دنبال منافع کوتاه‌مدت خود هستند، یا رادیکال‌تر کردن حرکت‌های صنفی این حوزه.

ادامه محدودیت‌ها و کوچک شدن اقتصاد دیجیتال

محدودیت اینترنت و زیرساخت‌ها و استفاده از پلتفرم‌های محبوب خارجی جز به معنای از بین رفتن کسب‌وکارهای کوچک اینترنتی و روی آوردن آنها به سمت غیررسمی و غیرمولد اقتصاد نخواهد بود. تا همین جا هم برآورد خسارت‌های ناشی از محدودیت اینستاگرام به موضوعی سخت و پیچیده تبدیل شده است. کسی از سرنوشت ده‌ها هزار کسب‌وکار کوچک مبتنی بر شبکه‌های اجتماعی خبری ندارد و مشخص نیست حتی اگر همین فردا اینستاگرام مجدداً برقرار شود، آنها چه مسیری در پیش دارند. راه‌برون رفت این ماجرا هم چیزی جز باز کردن سریع‌تر بستریهای محبوبی چون اینستاگرام و واتس‌آپ نیست؛ اقدامی که تعلل در آن نه کمکی به وضعیت امنیتی کشور می‌کند و نه برای اقتصاد ناخوش این روزهای کشور، تصمیمی منطقی است.

خطر تسویه حساب با کسب‌وکارهای بزرگ اینترنتی

یکی از رویه‌های خطرناکی که این روزها در فضای نوآوری کشور شاهد آن هستیم، تلاش عده و جریان‌هایی برای

اگر خبرهای اکوسیستم نوآوری و استارت‌آپی کشور در هفته گذشته را مرور کرده باشید، در کنار موج نگرانی‌های کلی برای این فضا و تأثرات بابت فضای کلی کشور و اتفاقات تلخی که مدام هم بیشتر می‌شوند، در یک کلمه می‌توان گفت خبر امیدوارکننده‌ای یافت نمی‌شود؛ نه خبری از یک جذب سرمایه جدید استارت‌آپی بوده، نه خبری از سرمایه‌گذاری یک شرکت خطرپذیر در یک شتاب‌دهنده یا مرکز نوآوری و نه البته خبری از رویدادهای همیشه امیدبخش و دوره‌می‌هایی که نشانه زنده‌بودن و پویایی این فضا در سال‌های گذشته بوده است.

چند خبری هم که بیرون آمده، اظهارنظر و تحلیل‌هایی درباره کاهش حجم تراکنش‌های اینترنتی، به‌کما رفتن تجارت اجتماعی و ریزش ۹۰ درصدی آن، یک‌سوم شدن درآمدهای شرکت پست که به تعبیر مدیرعامل آن ناشی از سقوط تجارت در شبکه‌های اجتماعی بوده و... بوده‌اند. این همه آن چیزی است که این روزها درباره یک اکوسیستم در حال رشد و امیدبخش از اقتصاد کشور می‌توان گفت؛

رشد و امیدی که مربوط به سال‌ها و ماه‌های گذشته بوده و این روزها باید از گزاره‌های دیگر درباره آن صحبت کرد. اکوسیستمی که با ادامه وضع فعلی و محدودیت‌های گسترده اینترنت احتمالاً حجم خبرهای بد آن بیشتر هم خواهد شد. اما این همه تلخی‌ها و خطرات این روزها در این اکوسیستم نیست! نگرانی‌های ریشه‌ای دیگری نیز وجود دارد که باید درباره آنها حرف زد و سؤال مطرح کرد.

خطر از بین رفتن صنف

این روزها که تلاش‌های صنفی به اشکال مختلف به بن‌بست می‌رسند، بیش از اینکه عده‌ای بخواهند خوشحالی خود را از عملکرد فعالان صنفی نشان دهند، باید نگران از بین رفتن یا تضعیف نهادهایی باشیم که همیشه محملی بوده‌اند برای دفاع از اکوسیستم‌های نوآوری در حوزه‌های مختلف. تلاش‌هایی از جنس نامه‌نگاری‌های سازمان نظام صنفی رایانه‌ای کشور، بیانیه سازمان نظام صنفی استان تهران، بیانیه انجمن فروشگاه‌های اینترنتی،

رضا جمیلی
سردبیر

شماره ۶۸
مهر ۱۴۰۱
سال دوم

شماره ۶۸ | مهر ۱۴۰۱ | سال دوم | کارنگ؛ هفته‌نامه اقتصاد نوآوری ایران

مدیر هنری: روح‌اله گیتی‌نژاد
مدیر فنی: علیرضا کیوان
صفحه‌آرا: حمید ابراهیمی بسابی
عکس: حامد کریم‌زاده، نسیم اعتمادی
پر یا امیرحاجلو
سایت: راضیه مینایی
چاپ: هنر سرزمین سبز
نشانی: تهران، جنت‌آباد جنوبی، خیابان لاله غربی، خیابان حدیث، کوچه حدیث دوم، پلاک ۸
تلفن تحریریه: ۴۶۰۱۲۲۰۴
وب‌سایت: karangweekly.ir

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مینا والی
سردبیر: رضا جمیلی

دبیر تحریریه: المیرا حسینی
تحریریه: مهران امیری، عبدالله مقدمی، سپیده اشرفی
پارسا خاک‌نژاد، ترانه احمد دوست
منیره شاه‌حسینی، زهره دودانگه
ویراستار: یلدا شایسته‌فر

محمود لیائی، مدیرعامل شرکت ملی پست و معاون وزیر ارتباطات در روز جهانی پست اعلام کرد: «با توجه به اختلال اینترنت در دو هفته گذشته و فیلتر پلتفرم‌های خارجی مثل اینستاگرام و واتس‌آپ، درآمد شرکت پست یک سوم کاهش یافته است و این موضوع نشان می‌دهد یک سوم مرسوله‌های پستی و معاملات از طریق اینترنت بین‌الملل و پلتفرم‌های خارجی انجام می‌گرفته است.»

لیائی در ادامه با اشاره به آغاز هفته پست و روز جهانی پست، سرانه پستی کشور را ناچیز اعلام کرد و گفت: «سرانه پستی یعنی هر یک نفر در سال چه میزان مبادله پستی انجام می‌دهد. سرانه پستی در کشور چین عدد ۱۸۰۰، آمریکا ۱۲۰۰، اتحادیه اروپا ۹۰۰ و در

تأثیر اختلالات اینترنت بر لجستیک

درآمدهای پستی یک سوم کاهش یافت

نتایج لایحه آب و هوا ون ها و کامیون های بیشتری برقی می شوند

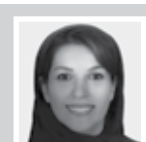
اعتبارات مالیاتی در راستای قانون کاهش تورم، می تواند صاحبان مشاغل ایالات متحده را - فراتر از شرکت های بزرگی مانند آمازون و والمارت - برای خرید خودروهای برقی بدون آلاینده تشویق کند. طبق آخرین گزارش مجمع اقتصادی جهان، رونق تجارت الکترونیک تا سال ۲۰۳۰، ۳۶ درصد به فعالیت سیستم تحویل کالا اضافه می کند که بالطبع با تولید گاز کربن همراه است. وسایل نقلیه از جمله کامیون های پستی، بهترین گزینه برای برقی شدن هستند. مسیر این خودروها دائمی و کوتاه است. به این معنی که برای شرکت ها آسان تر است که آنها را شارژ کنند و شارژرنگه دارند.

حتی قبل از لایحه جدید آب و هوا، برخی از کسب و کارهای بزرگ تعهداتی برای برقی کردن کامیون ها و وانت های خود داشتند. والمارت در ماه ژوئیه قراردادی را برای خرید ۷۵۰۰ ون تحویل الکترونیکی از استارتاپ آرکانزاس کانو امضا کرد و طبق گزارش ها در حال آزمایش تعدادی از آنها در تگزاس است. ماه گذشته، آمازون اعلام کرد اولین خودروهای تحویل الکترونیکی آن که توسط خودروساز نوپای کالیفرنایی ریوین ساخته شده بود، در چندین شهر ایالات متحده به جاده ها آمد. این خرده فروش آنلاین، سرمایه گذار در ریوین، گفته است که تا سال ۲۰۳۰ یکصد هزار دستگاه را مستقر خواهد کرد.

جیمز چن، معاون سیاست عمومی ریوین، در بیانیه ای کتبی گفت که اعتبارات مالیاتی تجاری خودروهای برقی «به برقی سازی خودروهای تجاری، از جمله برخی از وسایل نقلیه با بیشترین استفاده و آلاینده ترین خودروها در جاده ها سرعت می بخشد». آمازون از اظهار نظر در مورد قانون جدید آب و هوا خودداری کرد.

شماره ۶۸
مهر ۱۷
سال دوم

نسیم مؤذن

moazzennasim@gmail.com

اهمیت درک نیازهای لجستیکی کسب و کارها

نوید صفوی، مدیرعامل شرکت کالارسنان چاپار می گوید نیازهای لجستیکی بخش های مختلف راد درک کرده و برای هر کدام از این نیازها، سرویسی تعریف کرده اند

در روزهای سخت کرونایی که انتظار شکست کسب و کارها می رفت، زیر پوست کاسبی هایی که در ظاهر درشان تخته بود، لایه های دیگر از زندگی جریان داشت و همین سبب شد پیش بینی ای که کسب و کارهای لجستیکی از رشد خود در آینده داشتند، حداقل سه چهار سال زودتر به منصف ظهور برسد و بسیاری از آماده سازی های فرهنگی و حتی ساختاری برای تغییر ذائقه و عادات مردم به خریدهای اینترنتی نیز خودبه خود حل شود.

شرکت کالارسنان چاپار از جمله شرکت های لجستیکی است که از این بازار سهم برده و از قاعده مستثنی نبوده است؛ زیرا هم سعی در ایجاد مزیت رقابتی برای خود کرده و هم در شش ماهه نخست امسال نسبت به سال گذشته، ۵۷ درصد رشد داشته است و این رشد را بیشتر در بخش B2C تجربه کرده است. آنچه در پی می آید، گفت و گوی کارنگ با نوید صفوی، مدیرعامل شرکت کالارسنان چاپار است.

◀◀ شرکت کالارسنان چاپار از چه سالی و با چه هدفی آغاز به کار کرد؟

شرکت کالارسنان چاپار در سال ۱۳۸۱ با سرمایه گذاری گروه هلدینگ زنجیره، کار خود را با اخذ مجوز از سازمان هواپیمایی کشوری و با تمرکز بر ارائه سرویس حمل هوایی آغاز کرد.

از سال ۱۳۸۵ سرویس حمل زمینی را نیز به این

سرویس اضافه و از سال ۱۳۸۷ به منظور ارائه خدمات حمل درب به درب مرسولات نسبت به ایجاد نمایندگی در شهرهای مختلف اقدام کردیم. در حال حاضر شرکت کالارسنان چاپار با برخورداری از سرویس حمل درب به درب مرسولات در ۲۴۰ نقطه کشور و پوشش دهی شهر تهران با بیش از ۴۵ نماینده، نسبت به جمع آوری و توزیع مرسولات پستی مبادرت می کند. در طول این سال ها و با توجه به نیاز بازار، تعدادی سرویس نیز به سرویس های حمل شرکت اضافه شد. به عنوان مثال، در سال ۱۳۹۵ سرویس کوریور بین الملل به منظور ارسال مدارک و نمونه های تجاری مشتریان به خارج از کشور شکل گرفت. به طوری که در حال حاضر شرکت چاپار در زمره یکی از ۱۷ شرکت دارای مجوز حمل کوریور بین الملل از سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی است.

در سال ۱۳۹۶ سرویس چاپار پلاس را با هدف ارسال همان روز مرسولات (Same Day Delivery) در شهر تهران راه اندازی کردیم. در ابتدا توزیع مرسولات در این سرویس با وسایل حمل و نقل موتوری صورت می گرفت که این موضوع باعث ایجاد محدودیت حجمی و وزنی در پذیرش مرسولات از سمت مشتریان می شد. بنابراین از ابتدای امسال به منظور رفع مشکلات ذکر شده نسبت به اضافه کردن ناوگان پراید وانت به این سرویس اقدام کردیم. با اینکه این سرویس تنها در شهر تهران فعال است، اما در برنامه های آتی و با

عکس: پریا امیرحاجلو

اضافه شدن هاب های لجستیکی در سراسر کشور، بنا داریم تا سرویس چاپار پلاس را به ترتیب در شهرهای مشهد، اصفهان، کرمان و شیراز نیز راه اندازی کنیم.

همچنین در سال ۱۳۹۷ سرویس انبارداری یا همان سرویس فول فیلمنت راه اندازی شد. در این سرویس کوشش شده با یکپارچه سازی و هماهنگی آن با سیستم حمل و نقل، بتوان پاسخگوی نیاز کارفرمایان به خصوص در بخش فروشگاه های اینترنتی از زمان ثبت سفارش تا تحویل دهی سفارش به مشتریان بود.

◀◀ آیا سرویس هایی برای کسب و کارهای B2C نیز دارید؟

بله. به طور کلی با ارائه راهکارها و سرویس های مختلف لجستیکی و انفورماتیکی توانسته ایم نیاز فعالان این حوزه را از صدور بارنامه های تجمیعی، انبارداری، مالی و... برطرف سازیم. همچنین با اختصاص یک بخش ویژه به این نوع کسب و کارها در واحد امور مشتریان چاپار توانسته ایم رضایت خاطر و نگرانی های موجود کارفرمایان را مرتفع کنیم.

◀◀ با چه تعداد نیروی انسانی کار را پیش می برید؟

تعداد پرسنل تحت استخدام مجموعه چاپار، ۳۲۰ نفر و تعداد نفرات پیمانکار فعال در زمینه جمع آوری و توزیع مرسولات در سراسر کشور را می توان بیش از

ضعف نوآوری در
خرده‌فروش قدیمی

دوره اپل گذشته؟

فیل شیلر، معاون وقت بازار یابی اپل در کنفرانس جهانی توسعه‌دهندگان اپل در سال ۲۰۱۳، با افتخار مک پرو جدید را معرفی کرد. پس از تمجید از ویژگی‌های آن، او لبخندی زد و گفت: «دیگر نمی‌توانم نوآوری کنم! به درک!» اپل در حال استفاده از فلسفه طراحی «ما می‌دانیم شما چه می‌خواهید قبل از اینکه خود شما بدانید آن را می‌خواهید» بود، اما کاربران تحت تأثیر قرار نگرفتند و به دلیل شباهت تأسف بار آن به سطل زباله، آن را «سطل آشغال» نامیدند. نه سال پیش، حدود دو سال پس از درگذشت استیو جابز، اپل واقعاً نمی‌دانست کاربران چه می‌خواهند و نوآوری کند شده بود.

امروزه آیفون ۱۴ تفاوت زیادی با آیفون ۱۳ یا آیفون ۱۲ ندارد. حتی با «موتور فوتونیک» جدید این گوشی عکس‌هایی می‌گیرد که تعداد کمی از کاربران می‌توانند آنها را از عکس‌هایی که با دستگاه‌های قدیمی گرفته شده‌اند، تشخیص دهند. اپل تحت رهبری تیم کوک، محصولات خسته‌کننده زیادی عرضه کرده، اما ده‌ها میلیون از آنها را نیز فروخته است. او شرکت را به ارزش چند تریلیون دلاری رسانده که سهامداران از آن استقبال می‌کنند؛ اما برای کاربرانی که همچنان منتظر آن یک چیز دیگر هستند، تا حدودی ناامیدکننده است. اینها محصولاتی بودند که مشتریان اپل را وادار به خوابیدن در مقابل فروشگاه‌های خرده‌فروشی می‌کردند تا اولین کسی باشند که آنها را خریداری می‌کنند.

در زمان جابز، اپل واقعاً قبل از انجام کار می‌دانست که کاربران چه می‌خواهند. اما اپل این روزها اغلب فکر می‌کند کاربرانش به چیزهایی نیاز دارند که آنها نه به آن نیاز دارند و نه می‌خواهند. به عنوان مثال اپل فکر می‌کرد که کاربران به دستگاه‌های نازک‌تری نیاز دارند. اما کاربران از ویژگی‌هایی که اپل به نام ظرافت تغییر داد، مانند صفحه کلید پروانه‌ای، بیزار بودند. هرچند اپل همچنان نوآوری‌هایی دارد، اما آن «یک چیز دیگر» که جابز می‌گفت، به گذشته‌ها پیوسته است.

شماره ۶۸
مهر ۱۴۰۱
سال دوم

در انتظار رکود

افزایش نرخ بهره در استرالیا باعث خواهد شد تا مصرف‌کنندگان خریدهای غیرضروری را کاهش دهند و خرده‌فروشان را با بحران مواجه کنند؛ اما گویا بازار هنوز رونق گذشته را ندارد

با افزایش نرخ بهره بانک مرکزی استرالیا به مدت شش ماه متوالی، خرده‌فروشان باید منتظر شرایط اقتصادی سختی باشند، زیرا انتظار می‌رود تعداد مصرف‌کنندگان کاهش یابد.

با این حال برخی از داده‌ها نشان می‌دهد که مشتریان همچنان هزینه می‌کنند. بر اساس گزارش اداره آمار استرالیا، فروش خرده‌فروشی در آگوست ۲۰۲۲ نسبت به سال قبل ۱۹/۲ درصد افزایش داشته است. مشتریان در ژوئیه ۲۰۲۲ در مقایسه با ۱۲ ماه قبل، بیشتر برای پوشاک، کفش و لوازم شخصی، فروشگاه‌های بزرگ و کافه‌ها و رستوران‌ها هزینه کرده‌اند و برای اولین بار از نوامبر ۲۰۲۱ تمایل مصرف‌کننده نیز در سپتامبر ۳/۹ درصد نسبت

سلزفورس، تولیدکننده بزرگ نرم‌افزار سازمانی، به یک پیمانکار پرکار برای سازمان‌های دولتی ایالات متحده تبدیل شده و تعداد قراردادهایی که با دولت آمریکا طی پنج سال گذشته منعقد کرده، تقریباً چهار برابر شده است. این شرکت بین سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۷، فقط ۳۶۳ قرارداد با سازمان‌های دولتی منعقد کرد، اما تعداد قراردادهای منعقدشده از سال ۲۰۱۷ تا به امروز به بیش از ۱۴۴۳ قرارداد رسیده است؛ چنانچه فقط در سال جاری میلادی، ۳۸۴ قرارداد با سازمان‌های دولتی امضا کرد.

ظاهراً سلزفورس می‌خواهد جای پای گوگل بگذارد. شرکت گوگل نیز در پنج سال گذشته حدود ۸۰۰ قرارداد با سازمان‌های دولتی منعقد کرده، اما این تمام ماجرا نیست. سلزفورس شاید بتواند در همکاری با سازمان‌های دولتی با گوگل رقابت کند، اما ظاهراً در همکاری با آژانس‌های فدرال هنوز به پای گوگل یا حتی آمازون نمی‌رسد. چنانچه در پنج سال گذشته آژانس‌های فدرال با سلزفورس حدود ۱۴۰۰، با گوگل ۱۴ هزار و با آمازون ۲۱ هزار قرارداد منعقد کرده‌اند.

مجله اینسایدر از قراردادهایی که نام سلزفورس مستقیماً ذکر شده، گزارشی تهیه کرده، اما مشخص

سلزفورس ابریمانکار دولت آمریکا

گوگل هم سهم زیادی از قراردادهای دولتی دارد

چرانگاه جامعه‌شناختی
لازم است؟

محدودیت مناقشه می‌آفریند

آیا می‌توان فضای اجتماعی را مورد بررسی قرار داد اما چشم بر ویژگی‌های اقتصادی همان جامعه بست؟ یا درباره اقتصاد به شکل مستقل سخن گفت و نگاهی به خصوصیات جامعه‌ای که چرخ‌های آن اقتصاد را به حرکت درمی‌آورند، نینداخت؟ چنین چیزی ممکن به نظر نمی‌رسد.

در هفته‌های اخیر بسیاری از کارشناسان از نحوه مواجهه حاکمیت با اینترنت و شبکه‌های مجازی انتقاد کرده و گفته‌اند این روش بسیاری از کسب‌وکارهای کوچک و بزرگ را به ورطه نابودی می‌کشاند؛ اما جای خالی تحلیلی که بعد اقتصادی و اجتماعی را همزمان در بر گیرد، در این تحلیل‌ها مشاهده می‌شود.

ما از نابودی کسب‌وکارها در چه جامعه‌ای حرف می‌زنیم؟ نحوه مواجهه کسب‌وکارها با این فشارها از لحاظ اجتماعی چه خواهد بود؟ آیا به جز آمار و ارقام، دلیل دیگری نیز در دست داریم که نشان دهد این شیوه مواجهه، آن کارکردی را که مد نظر حاکمیت است، نخواهد داشت؟

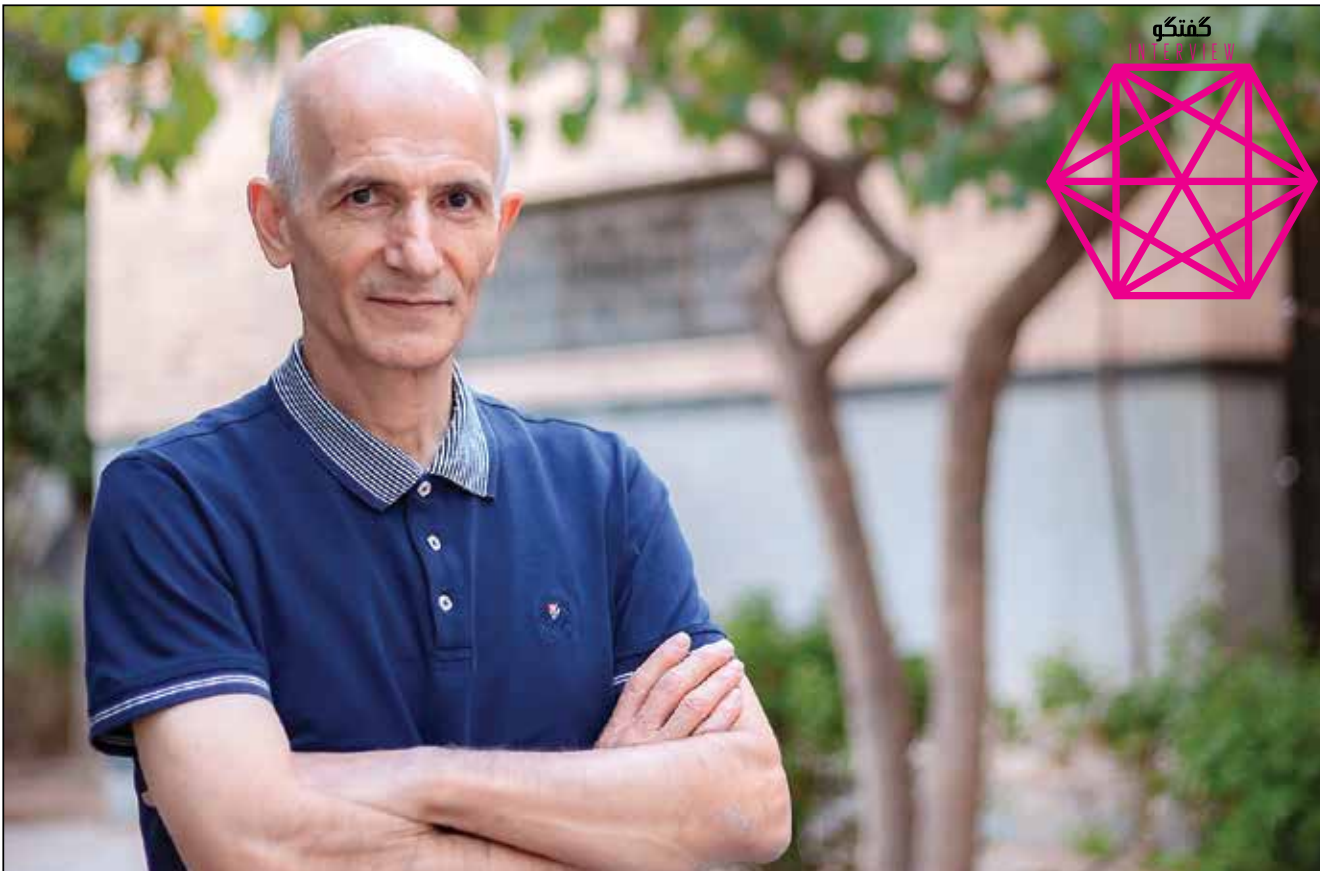
در گفت‌وگوی این شماره کارنگ، با مقصود فراستخواه صحبت کرده‌ایم تا همه این دغدغه‌ها را این بار از چشم یک جامعه‌شناس ببینیم؛ جامعه‌شناسی که از فضای فناوری و نوآوری نیز دور نیست و با ادبیات این بخش آشنایی دارد.

کسی که معتقد است نباید سعی کنیم فناوری را به خود شبیه کنیم، بلکه این ما هستیم که باید خود را با مختصات فناوری‌های روز تطبیق دهیم و به شیوه جدید حکمرایی فکر کنیم.

او می‌گوید برخورد و ایجاد محدودیت برای جامعه، نتیجه‌ای جز افزایش مناقشات و عمیق شدن شکاف میان حاکمیت و ملت ندارد و مانند نشست بر سر شاخ و بریدن بن است.

شماره ۶۸
۱۷ مهر ۱۴۰۱
سال دوم

عکس: حامد کریمزاده

این نسل همزاد اینترنت است

گفت‌وگو با مقصود فراستخواه، جامعه‌شناس درباره ارتباط زیست انسان امروزی و اینترنت؛ او معتقد است جامعه‌ای که زندگی در فضای اینترنت را درک کرده، نمی‌توان به دوران ماقبل از آن برگرداند

شکی در این گزاره نیست که مسائل فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و... روی یکدیگر تأثیر می‌گذارند و از هم تأثیر می‌پذیرند. بنابراین اختلالات اینترنتی و فیلترینگ جدای از اینکه اقتصاد دیجیتال را دچار بحران می‌کند (چیزی که این روزها کارشناسان با آمار و ارقام روی آن تأکید دارند)، مناقشات اجتماعی و فرهنگی نیز می‌آفریند و همین مناقشات بار دیگر روی اقتصاد کلان اثرگذار خواهد بود. دکتر مقصود فراستخواه، جامعه‌شناس، می‌گوید متأسفانه با وجود تلاش و دلسوزی کارشناسان، حاکمیت درک درستی از تحول ارتباطی نداشته و علت برخوردهای پیشین با ویدئو و ماهواره نیز به همین دلیل بوده است. او معتقد است نمی‌توان جامعه‌ای را که سال‌ها از اینترنت در زیست روزمره خود استفاده کرده، محدود کرد؛ به خصوص نسلی را که اینترنت برایش نه یک رویداد که واقعیت جاریه زندگی‌اش بوده و از زمانی که خود را شناخته، با این فناوری زندگی کرده است.

ارتباطات مجازی برای زیست انسان امروزی چه اهمیتی دارد؟ شما چگونه این مسئله را تبیین می‌کنید؟
عالم مجازی و اینترنت موبایلی در همه عرصه‌ها تأثیر انقلابی داشته و هر جا که رسیده، رویدادهای جدید پدید آورده و خصیصه‌های دگرگون‌کننده داشته است. به عنوان مثال یک خصیصه‌اش توزیع‌کنندگی است. شاهد آن هم

علم و آن الگوی شجره‌ای جایش را به الگوی شبکه‌ای داد. علم در این شبکه پیچ‌وتاب می‌خورد؛ سلسله‌مراتب‌های رشته‌ای در علم در هم ریخته و یکی از علل گسترش میان‌رشته‌ها و ترارشته‌ها در چند دهه گذشته، اینترنت و دنیای مجازی بوده است.

اینترنت در علم انحصارها و موانع را شکسته و رابطه برج عاجی قدیم دانشگاه را از بین برده است. مسیر علم به طور خطی و یک‌طرفه از دانشگاه به بیرون آن نیست. در بیرون از دانشگاه، مراکز تحقیق و توسعه و مراکز نوآوری، پارک‌ها و شهرک‌های علمی و حتی گروه‌های کوچک تولید علم و نوآوری وجود دارند که همه اینها به سبب ظهور اینترنت بسط و گسترش یافته‌اند. در گذشته اعضای هیئت علمی وظیفه داشتند که علم را از دانشگاه به جامعه ببرند. هنوز هم این وظیفه بر گردن دانشگاه هست، اما جامعه کنش خلاقانه‌تری دارد و به شکل‌های مختلفی در تولید و مبادله علم درگیر است. در اصل محدوده‌های انحصاری نخبگانی به هم ریخته و هر جا که اینترنت قدم گذاشته، الیت از گروه‌های انحصاری خارج شده و پدیده عامه‌خلاق را به وجود آمده است.

در چند سال اخیر، این مفهوم عامه‌خلاق (Creative Commons) را در مطالعاتم دنبال کرده‌ام و برایم بسیار جذاب بوده است. روی موضوعی کار کرده‌ام که در کتاب «مسئله ایران» هم آمده و آن نخبگان معمولی است. در پنج، شش سال گذشته روی نخبگان معمولی (Ordinary Elite) کار کرده‌ام که این هم یکی از نتایج اینترنت بوده است. این پدیده را هم در علم می‌بینیم و هم در حوزه‌های فرهنگی، هنری، رسانه‌ای و... شاهد ظهور نخبگان معمولی هستیم.

مثالی بزنم؛ یکی از آثار اینترنت در علم، پدیده هوش مصنوعی است که پدیده‌ای کاملاً متفاوت است که در حال حاضر در دوران طفولیت خود قرار دارد. گفته می‌شود رشد این طفل از تیزهوش‌ترین گروه‌های کودکان ما شتاب بیشتری دارد. یعنی تیزهوش‌ترین کودکان ما هم تا به سن بزرگسالی برسند، به گرد پای رشد هوش مصنوعی

علم است که تحت تأثیر اینترنت قرار گرفته است؛ به محض اینکه اینترنت وارد عرصه علم شد، انقلاب پنجم علم را رقم زد که انقلاب رسانه‌ای (Media Revolution) نامیده می‌شود. این را در کتاب «گاه و بی‌گاهی دانشگاه در ایران» به تفصیل توضیح داده‌ام که چطور اینترنت انقلاب پنجم علم را رقم زد. بر اثر این انقلاب، دانش توزیع شده به وجود آمد که مدام بازتوزیع و بخش‌بخش می‌شود و آن نظم قبلی

سهام یکی از بزرگ ترین هلدینگ های چین سقوط کرد

تنسنت هم به سرنوشت علی بابا دچار می شود؟

بعد از فروپاشی هلدینگ عظیم علی بابای چین که با دستگیری و ناپدید شدن مدیرعامل و بنیان گذار آن شروع شد و هنوز هم معلوم نیست این کسب و کار بزرگ اینترنتی چین به چه سرنوشتی دچار شده یا خواهد شد، حالا به نظر می رسد ادامه سیاست های سرکوب و محدودسازی شرکت های بزرگ حوزه فناوری در این کشور ضربات دیگری به این بخش از اقتصاد چین وارد کرده است.

در تازه ترین تحول از تأثیر سیاست بر فناوری در چین، هلدینگ تنسنت (Tencent) به عنوان یکی از غول های بازار فناوری چین نسبت به روند کنترلگری این کشور در حوزه فناوری و اکشن نشان داده و ارزش سهام خود به عنوان بزرگ ترین شرکت چینی را از دست داد. سهام هنگ کنگ از زمان اوج خود در ژانویه ۲۰۲۱ تا به حال حدود ۶۴ درصد سقوط کرده است.

سقوط ارزش سهام تنسنت که یکی از بزرگ ترین ریزش های سهام در جهان محسوب می شود، تنها یکی از هزاران آمار کاهشی و منفی است که حوزه فناوری و نوآوری چین این روزها با آن دست به گریبان است.

کنترل و سرکوب شدید پکن در حوزه فناوری که زمانی حرف های بسیاری برای گفتن در سطح جهانی داشت، سرمایه گذاران را ترسانده و نوآوری را در زمانی که هزینه های تبلیغاتی کاهش یافته، محدود کرده است.

مشکلات اخیر تنسنت نشان می دهد این شرکت می تواند اولین شرکت از بسیاری از شرکت های بزرگ فناوری باشد که پیامدهای سرکوب پکن، سرمایه گذاری های ضعیف تر و بادهای نامالیم اقتصادی را احساس می کنند.

تنسنت یک هلدینگ چینی است که در زمینه ارائه خدمات شبکه های اجتماعی، رسانه های گروهی، پورتال های وب، تجارت الکترونیک، آنتی ویروس ها، مرورگر وب، بازی های چندنفره آنلاین (مانند پابجی موبایل) و خدمات ارزش افزوده مخابرات فعالیت می کند.

این نسل همزاد اینترنت است

گسترش اینترنت و فضای مجازی طی این سال ها سبب شده هم ما با تنوع کسب و کارها و مشاغل مواجه شویم و هم ارتباطات میان بازار و روابط سنتی تجارت تغییر کرده است. ما با چیزی به نام تجارت اجتماعی روبه رو هستیم که به شبکه های اجتماعی و رای جایی برای کسب اطلاعات یا ایجاد سرگرمی نگاه می کند و تأمین معیشت افراد با این نوع از تجارت گره خورده است. فکر می کنید این اقدامات چه تأثیری بر کسب و کارها از نظر اجتماعی خواهد گذاشت و اینها بعداً چه واکنشی نسبت به حاکمیت خواهند داشت؟

نکته مهمی است. همان تأثیر دگرگون سازی که در مورد اینترنت گفتم، در حوزه کسب و کار هم مؤثر بوده است. کسب و کارهای الکترونیکی که کالا یا خدمت را از طریق URL ها و پورتال ها با تنوع الگوها ارائه می دهند، کسب و کارهای عالم مجازی هستند که می توانند B2B، B2C، C2C و... باشند. این مدل های ارتباطی کسب و کاری بر اساس اینترنت شکل گرفته اند. این کسب و کارهای مبتنی بر اینترنت، شکل زندگی ما را عوض کرده اند. همین تاکسی های اینترنتی مانند اسنپ را در نظر بگیرید؛ امروز آژانس های شهرهای ما کجا هستند؟ این کسب و کارها ابتکار عمل شهروندان را افزایش داده اند و کیفیت شان نیز بالاتر از نمونه های سنتی است، زیرا سیستم ارزیابی و پاسخگویی وجود دارد و رقابت در این فضا شکل گرفته است. در مجموع می بینید این کسب و کارها اوضاع زندگی ما را دگرگون کرده اند. یکی از ویژگی های این مدل کسب و کارها این است که مهارت پایه شده اند. مادر گذشته لیسانس می گرفتیم و پشت میز یک اداره می نشستیم و می گفتیم کارمند هستیم؛ اما در کسب و کارهای اینترنتی ما نیازمند مهارت و روزآمد کردن مهارت های خود هستیم. در این مدل از کسب و کارها، الگوریتم ها حرف آخر را می زند، در حالی که در کسب و کارهای سنتی تنها چهار عمل اصلی مصرف داشت. یکی از مواردی که در مورد تأثیر حضور کسب و کارهای اینترنتی می بینیم، آن است که قدرت محاسباتی (Computation Power) شهروندان افزایش پیدا کرده است. پس این کسب و کارها واقعاً حیات اقتصادی و مدل زندگی ما را دگرگون کرده اند.

به خاطر دارم در سال ۲۰۰۰ کتابی منتشر شد به نام «تکاپوی ۲۰۰۰» نوشته پاتریشیا ابردین و جان نسبیت. تکاپوی ۲۰۰۰ توضیح می دهد که سال ۲۰۰۰ و هزاره سوم چه ویژگی هایی دارد؟ ۱۰ ویژگی را بیان می کند که یکی از ویژگی های این است که زنان قدرت بیشتری پیدا می کنند که یکی از علت های این کسب و کارهای الکترونیکی بودند. می گوید چون قبل از ۲۰۰۰ اقتصاد صنعتی و کارخانه ای بود، زنان ابتکار عمل کمتری داشتند، ولی بر اثر کسب و کارهای مبتنی بر اطلاعات و دانش بنیان و اینترنت در حال رشد، آینده دنیا به سمت مشارکت اقتصادی بیشتر زنان می رود.

به این مورد اشاره کردم تا بگویم یکی از ویژگی های کسب و کارهای مبتنی بر اینترنت، زبانه کردن اقتصاد است. یکی دیگر از ویژگی ها، محلی - جهانی بودن آنهاست که باعث می شود تنوع بیشتری پیدا کنند. این کسب و کارها هویت های فرهنگی بیشتری را می توانند بازنمایی کنند. این کسب و کارها با شایستگی پیش می روند، نه با مدارک رسمی. در کسب و کارهای اینترنتی خلاقیت حرف اول را می زند و پیشبرد آن نیازمند مدل های متنوعی از هوش

است. این کسب و کارها خودخلاق (Self-invented) هستند. یکی دیگر از ویژگی های آنها، مهاجرت پذیری بالایشان است که می توانند جاهای مختلف کار کنند، انعطاف پذیر هستند، مشتری مدارند و برخلاف آموزش های دیگری که در فارغ التحصیلان آن نرخ بالای بیکاری را شاهد هستیم، در آموزش های مرتبط با کسب و کارهای الکترونیکی نرخ بیکاری در حدود صفر است. همچنین ساعات کار کمتر و بهره وری بالاتری دارند و بسیار ویژگی های مثبت دیگر. تنها یک مشکل دارند. می دانید آن چیست؟

حیات آنها در دست حاکمیت است؟

دقیقاً. چشم اسفندیار این کسب و کارها این است که بسیار زیرساخت پایه هستند و وابسته به زیرساخت های کلان. اگر در کشوری این زیرساخت ها فراهم نشود، یک گروه کسب و کاری کوچک هم نمی تواند راه بیفتد. متأسفانه همین هم نقطه ضعف بزرگ ملی ماست. حاکمیت در ایران در شاخص زیرساخت ها، دسترسی به اینترنت، پهنای پاند و سرعت اینترنت در دنیا رتبه بسیار پایینی دارد و واقعاً در این مورد عقب هستیم. چرا؟ زیرا از ابتدا به اینترنت نگاه منفی داشتیم. مثالی بزنم. OECD، سازمان همکاری های اقتصادی و توسعه، گزارشی دارد که عنوان می کند چقدر کشورها در زمینه هوش مصنوعی فعال هستند و تا چه میزان در این زمینه ابتکار داشته اند. این گزارش در سال ۲۰۲۲ از سوی گلوبال گاورنمنت فروم منتشر شده است. شاخصی در این گزارش هست به عنوان شاخص آمادگی دولت برای هوش مصنوعی (AI Readiness Index) تعریف شده و نمره ایران از ۱۰۰ در این شاخص ۳۶/۵ است. من نمره چند کشور را در این مورد می گویم؛ جمهوری آذربایجان ۵۰/۵، مکزیک ۵۴/۵، مالزی ۶۸، ترکیه ۷۱/۵، اندونزی ۷۳ و همه کشورهای حاشیه خلیج فارس نمره شان در حد ۶۰، ۷۰ است. البته در مورد هوش مصنوعی مقاله داریم و در این مورد هم پروپاگاندای بسیار می کنیم. این همان تبلیغاتی است که بر سر مقالات داریم، ولی آمادگی های زیرساختی مان بسیار ضعیف است. علت چیست؟ اولاً تحریم ها سبب شده توان سخت افزاری ما به شدت کاهش یابد که آن هم نتیجه اقتصاد سیاسی ماست. کارشناسان و نخبگان AI هم عمدتاً مهاجرت کرده اند. استارت آپ های دانش بنیان که در لبه فناوری قرار داشته باشند نیز در ایران نسبت به دنیا واقعاً کم است. نرخ رقابت پذیری مان در این مورد بسیار پایین است. حتی سرعت تولید مقالات و مدارک علمی مان طی سال های اخیر کاهش یافته است. می خواستم از این مثال به همان چیزی برسم که در ابتدای پاسخ گفتم و آن هم اینکه کسب و کارهای اینترنتی به زیرساخت ها وابسته هستند، در حالی که زیرساخت های ایران بسیار ضعیف اند. چنانچه زیرساخت های لازم فراهم شود، این کسب و کارها با قابلیت هایی که در جامعه ایران وجود دارد، ایران می تواند خیز بزرگی داشته باشد. پس اینجا هم اگر بخواهیم نمره دهیم، نمره جوانان و تحصیل کردگان ما بالاست، ولی متأسفانه حاکمیت نمره قابل قبولی در این زمینه ندارد. حاکمیت لازم است خودش را به میانگین درک و هوش اجتماعی جامعه برساند.

طی اتفاقاتی که در روزهای اخیر افتاد،

ما متوجه مسئله جدیدی شدیم. ما همیشه در مورد نسل جدیدی که در دوران اینترنت به وجود

آمده و رشد یافته و تفاوت هایش با نسل های گذشته صحبت می کردیم، ولی این تفاوت ها در این مدت بیشتر خود را نشان داده است. شما فکر می کنید اینترنت و فضای مجازی چه تأثیری روی این نسل گذاشته و ما با چه کسانی مواجه هستیم؟ این نسل چه ویژگی های بارزی دارد که آن را با نسل های پیشین متفاوت می کند؟

بله، نسل جدید با اینترنت هم سن و سال و همزاد است و با نسل های پیشین تفاوت های جدی دارد. برای نسل های ما و حتی یکی، دو نسل بعد از ما، اینترنت یک واقعه و حادثه بود. ولی برای نسل متولد دهه های ۷۰ و ۸۰، اینترنت واقعیت جاریه است. من ۶۷ سال دارم و اینترنت برایم رویداد بود. من با اینترنت مواجه شدم. در حالی که برای نسل جدید نه یک رویداد که امری عادی است. برای اینها اینترنت مثل استکان و نعلبکی است. در نتیجه اساساً احساس، ادراک و افق این نسل با ما کاملاً متفاوت است. من معلم دانشگاهی وقتی به این بچه ها درس می دهم یا من پدر، من مادر، من سیاست گذار، من نویسنده، من روشنفکر، من روحانی مذهبی و... همه این نسل های قبلی باید بدانیم با یک نسل غریبی مواجه هستیم که واقعاً در میان ما احساس تهایی می کند و نسل های دیگر او را نمی شناسند و با وی ارتباط خوبی ندارند. ما اصرار داریم این نسل را برای خود ایزه کنیم و فقط درباره اینها صحبت می کنیم و اجازه نمی دهیم اینها خودشان صحبت کنند. نسل زد نسل نت است، نه نسل کاغذ. احساس آنها به بستر اینترنت غیر از آن احساسی است که من دارم. من ممکن است از محدودیت اینترنت ناراحت شوم، ولی برای آنها این کار حرکتی کودکانه و سؤال برانگیز است. برای آنها محدودسازی اینترنت عمل عقب مانده ای است و آن را بدوی می بینند و این واقعاً دهشتناک است.

این نسل نگاهش به فرهنگ، هنر، آموزش و... متفاوت است. آنها الگوی متفاوتی از همه چیز، حتی پدر و مادر دارند. خوشبختانه پدر و مادرها به دلایل عاطفی توانسته اند با این نسل ارتباط برقرار کنند و به نظرم نمره قبولی می گیرند، ولی متأسفانه در فضای بیرون از خانواده و در نهادهای اجتماعی، رسانه ها، آموزش و پرورش، سیاست گذاران و حتی روشنفکران این نسل را نفهمیدند و تفاوت هایش را درک نکردند. برای من نحوه استفاده از اینترنت آموزش فرعی بود که از بچه هایم یاد گرفتم، ولی برای آنها این یک آموزش اصلی بوده است. آنها در فضای اینترنت پیشرو، چابک و خلاق هستند. الان نمی توانیم دنیای آنها را تسخیر کنیم و در سیاست گذاری ها و برنامه ریزی های اجتماعی مان نادیده شان بگیریم. رابطه والدین و فرزند نسبت به گذشته تغییر کرده و دیگر والدین فرزندان خود را ناتوان نمی بینند. الان باید حاکمیت هم همین نگاه را داشته باشد و این نسل را ناتوان نبیند و قدرت اطلاعاتی و ارتباطاتی آنها را به رسمیت بشناسد.

ما متعلق به گذشته ایم و این نسل به آینده تعلق دارد. اینها هستند که آینده را می سازند. وظیفه ما این است که گذشته را تحویل شان دهیم و اجازه دهیم زندگی آینده خود را آن طور که می خواهند بسازند. کاری که می توانیم انجام دهیم، فقط انتقال تجربه است و ایجاد گفت و گوی میان نسلی، نه تسخیر آینده آنها. باید از این حس تصاحب پدرسالار از آنها دست بشوییم و خودمان را از این حس وسوسه آمیز و متوهمانه رها کنیم.

شماره ۶۸
مهر ۱۴۰۱
سال دوم

عدم استقبال از افزایش حقوق کارگران انبارهای آمازون

ساعتی ۱۹ دلار برای کار در انبار آمازون

آمازون مدت‌هاست زیر فشار افکار عمومی است که چرا شرایط کارگران مستقر در انبارهایش را بهبود نمی‌بخشد. حالا هم که با یک بودجه یک میلیارد دلاری اعلام کرده دستمزدها را افزایش می‌دهد، استقبال چندانی از اقدامش نشده است.

اسناد فاش شده نشان می‌دهد که کارگران انبارهای آمازون در مورد افزایش حقوق جدید این شرکت ابراز نگرانی کرده‌اند. این هفته، غول تجارت الکترونیک دستمزدها را تقریباً بین نیم تا یک دلار در ساعت افزایش داد، اما بر اساس پیام‌هایی که کارگران آمازون منتشر کرده‌اند، این افزایش برای ایجاد احساس ارزشمندی در کارگران کافی نبوده و برخی کارمندان حتی آن را «سیلی به صورت» خود توصیف کرده‌اند.

آمازون اعلام کرده دستمزدهای ساعتی را در نزدیک به ۹۰۰ انبار و مرکز خود در آمریکا افزایش داده است. این شرکت یک میلیارد دلار برای این کار هزینه کرده و میانگین دستمزدها در انبارهای آمازون را از ۱۸ دلار به ۱۹ دلار در ساعت افزایش داده و مجموعه‌ای از مزایای دیگر را نیز برای بالا بردن رضایت شغلی کارکنانش در نظر گرفته است.

این افزایش‌ها در آستانه دومین رویداد فروش «روز پرایم» آمازون انجام شده است. کارمندان این شرکت می‌گویند افزایش دستمزدها برای مقابله با تورم یا فرونشاندن نارضایتی ناشی از کار سنگین کافی نبوده است. برای نمونه ده‌ها نظر ارسال شده توسط کارگران انباری در اورلاندو در یک پیام‌رسان داخلی نشان می‌دهد که برخی کارکنان افزایش حقوق را توهین آمیز می‌دانند. در این انبار، دستمزدها از ۱۵٫۵۰ دلار به ۱۶٫۰۰ دلار افزایش یافته است.

شماره ۶۸
مهر ۱۷
سال دوم

چه کسی ارزش کارم را درک می‌کند؟

بر اساس داده‌های اخیر، مسئله پاداش برای کارمندان اهمیت بیشتری پیدا کرده است

منتشر می‌کند که بر شرکت‌های کوچک و متوسط یا محل‌های کاری با ۵۰۰ کارگر یا کمتر متمرکز است. برنامه‌ساز ردیابی بسته‌روت در صدر فهرست شرکت‌های کوچک و متوسط با بهترین پاداش قرار دارد. روت همچنین در صدر فهرست اخیر کامپربلی از شرکت‌های کوچک و متوسطی قرار دارد که کارکنان آن شادترین‌ها هستند.

کارمندان کدام شرکت‌ها شادترند؟

برخی افراد از مزایای ارائه‌شده در شرکت خود ناراضی هستند، احساس فرسودگی می‌کنند، نگران دستمزد خود با توجه به تورم بالا هستند یا به‌طور کلی از جایی که کار می‌کنند، لذت نمی‌برند. دلایلی از این دست باعث شده که برخی افراد شغل خود را ترک کنند.

با این حال، آخرین فهرست سالانه کامپربلی به مکان‌هایی که مردم می‌گویند از شغل خود لذت می‌برند، نگاه می‌کند. سایت بررسی محل کار از پاسخ‌های ناشناس کارمندان برای ایجاد فهرست مکان‌هایی که به نظر می‌رسد شادترین کارگران را دارند، استفاده کرد. جیسون نظر می‌گوید: «داده‌های ما نشان می‌دهد که شادترین کارمندان اغلب کسانی هستند که توسط کارفرمایان خود و از طریق عوامل مختلفی مانند پاداش رقابتی، اهداف روشن، تعادل بین کار و زندگی و یک شوق کلی برای کار در سازمان‌شان، احساس ارزشمندی می‌کنند. شرکت‌های دارای رتبه برتر در فهرست سالانه ما در برآوردن نیازهای کارکنان خود در این عوامل بسیار مهم، موفق هستند.»

پلتفرم سی‌آرام حساب اسپات در آخرین رتبه‌بندی محل کار کامپربلی به عنوان شرکت بزرگ با شادترین کارکنان معرفی شد

و از رتبه سوم سال گذشته به رتبه اول امسال در فهرست سقوط کرد. رینگ سنترال نیز دوم شد.

همان‌طور که پیش‌تر نیز اشاره شد، در فهرست امسال شادترین کارمندان در شرکت‌های کوچک و متوسط، یا آنهایی که ۵۰۰ کارگر یا کمتر دارند، برنامه‌ساز ردیابی بسته‌روت در رتبه اول قرار دارد.

شخصی بهتر» (۶۱ درصد) ذکر کردند. «بن‌ویگرت» از گالوپ در ماه فوریه در پستی نوشت: «همان‌طور که یافته‌های ما نشان می‌دهد، درآمد برای مردم مهم است، اما آنها تنها روی حقوق خود تمرکز نمی‌کنند و از چیزهای دیگر نمی‌گذرند. غرامت به‌طور طبیعی با توسعه، رشد، پاداش و به رسمیت شناختن در هم تنیده است. با توجه به تورم بالای امروزی و با توجه به افزایش میانگین درآمد در سال آینده که به‌طور بالقوه کمتر از تورم خواهد بود، ممکن است کسانی که تغییر شغل می‌دهند و سایر کارگران به بسته درآمدی شرکت اهمیت دهند.»

برای رتبه‌بندی کامپربلی در مورد درآمد برتر، کارکنان شرکت‌های مختلف به‌طور ناشناس به سؤالاتی در مورد پاداش کارفرمای خود پاسخ دادند. سپس کامپربلی از این داده‌ها که از اواسط سپتامبر ۲۰۲۱ تا اواسط سپتامبر ۲۰۲۲ جمع‌آوری شد، برای ایجاد بهترین رتبه‌بندی درآمدی استفاده کرد.

گوگل در رتبه پنجم این فهرست قرار گرفت. چک، زیپ ریکروتر و متاسه شرکت دیگری بودند که در نسخه ۲۰۲۲ این رتبه‌بندی سالانه رتبه بالایی کسب کردند. کامپربلی نسخه‌های دیگری از این رتبه‌بندی را نیز

سایت بررسی محل کار کامپربلی اخیراً رتبه‌بندی سالانه مکان‌هایی را منتشر کرده که بهترین پاداش را به کارمندان‌شان می‌دهند. ادوبی رتبه اول را در فهرست متمرکز بر شرکت‌های بزرگ یعنی شرکت‌هایی با بیش از ۵۰۰ کارمند دارد. «جیسون نظر»، یکی از بنیان‌گذاران و مدیرعامل کامپربلی گفت: «حقوق منصفانه همیشه یک عامل مهم بوده، اما امروزه شرکت‌ها برای جذب و حفظ استعدادها برتر، باید پاداش رقابتی را در سراسر سازمان ارائه دهند. شرکت‌های برتر در فهرست امسال با گسترش و افزایش دستمزد و مزایا برای برآورده کردن انتظارات جدید کارکنان، سطح توقع را افزایش داده‌اند.»

پاداش مهم است

افرادی که تصمیم به تغییر شغل می‌گیرند، ممکن است به «پاداش رقابتی» اهمیت دهند. مؤسسه نظرسنجی گالوپ در اکتبر ۲۰۲۱ از بیش از ۱۳ هزار کارگر آمریکایی در مورد مهم‌ترین عواملی که آنها هنگام تصمیم‌گیری برای تغییر کار خود به آن فکر می‌کردند، پرسید. گالوپ دریافت که ۶۴ درصد «دستمزد و مزایا» را «بسیار مهم» و بالاتر از نگرانی‌های دیگر مانند «ثبات و امنیت شغلی بیشتر» (۵۳ درصد) و «تعادل بیشتر کار و زندگی و رفاه

ترانه احمد دوست

taraneh-ahmaddoust@yahoo.com

درباره مریلین هیوسون زنی مهم و تأثیرگذار

مریلین آدامز هیوسون در سال‌های ۲۰۱۵-۲۰۱۰ توسط مجله فورچون به عنوان یکی از «۵۰ زن قدرتمند جهان در تجارت» معرفی شد. هیوسون متولد ۲۷ دسامبر ۱۹۵۳ در شهر کانزاس است. پدرش زمانی که او ۸ ساله بود، درگذشت و مادرش به تنهایی پنج خواهر و برادر او را بزرگ کرد. او معتقد است منش و رفتار مادرش راهنمای خوبی برای رشد و موفقیت او بوده است. هیوسون از مقاومت، سخت‌کوشی و عزم مادرش می‌گوید که موجب تقویت مهارت‌های رهبری در او شد و می‌نویسد: «مادر من کاری را انجام داد که همه رهبران بزرگ انجام می‌دهند؛ او جرقه‌ای برای رشد رهبران آینده شد.» او موفق شد مدرک لیسانس مدیریت بازرگانی و مدرک کارشناسی ارشد خود را در رشته اقتصاد از دانشگاه آلاباما دریافت کند. همچنین در برنامه‌های توسعه اجرایی مدرسه بازرگانی کلمبیا و مدرسه بازرگانی هاروارد شرکت کرد. هیوسون در سال ۱۹۸۳ به عنوان اقتصاددان در بخش آمار کار به شرکت لاکهید پیوست و سمت‌های اجرایی مختلفی را در این شرکت تجربه کرد، از جمله رئیس و مدیر عملیاتی، معاون اجرایی بخش سیستم‌های الکترونیکی لاکهید مارتین، رئیس ادغام سیستم‌ها، معاون اجرایی جهانی هوانوردی، رئیس و مدیر کل مرکز هوانوردی و رئیس خدمات لجستیک لاکهید مارتین. سرانجام در ۹ نوامبر ۲۰۱۲، او به عنوان عضویت هیئت مدیره لاکهید مارتین انتخاب شد و از ژانویه ۲۰۱۳ تا ژوئن ۲۰۲۰ در سمت مدیرعامل قرار گرفت. او به عنوان یک تاجر آمریکایی و مشاور استراتژیک و مدیرعامل شرکت تولید هوافضا و صنایع دفاعی لاکهید مارتین به یکی از زنان مهم و تأثیرگذار جهان تبدیل شد.

زنان نوآور
INNOVATIVE
WOMEN

شماره ۶۸
مهر ۱۴۰۱
سال دوم

اکثر همکارانم زنان سرپرست خانوار هستند

گفت و گو با زهرا حیدری، بنیان‌گذار برند «ایران کارا»؛ او می‌گوید علاقه‌اش به این کار و کیفیت بالای محصولات تولیدی، باعث رونق کسب و کارش شده است

«ایران کارا» یک برند تولیدی است که حدود ۱۰ سال است در صنعت ساخت نظم‌دهنده (ارگنایزر) پارچه‌ای فعالیت می‌کند. اگر با لوازم خانه و آشپزخانه سروکار داشته باشید و گشتی در فروشگاه‌های اینترنتی بزنید، حتماً با نظم‌دهنده‌های کمد و کتو که افراد را در مدیریت فضای کمد‌ها یاری می‌کند، برخورد کرده‌اید. در بین تولیدکنندگان این محصولات، سال‌هاست اسم ایران کارا شنیده می‌شود و امتیاز بالای رضایت مشتریان در پلتفرم‌های مختلف نشان از کیفیت محصولات دارد. زهرا حیدری، مدیر و بنیان‌گذار این کسب و کار متولد ۱۳۶۱ است؛ تا مقطع دیپلم تحصیل کرده و دو فرزند دارد. او می‌گوید از کودکی به خیاطی علاقه‌مند بوده‌ام و تجربه‌های مختلفی در زمینه خیاطی داشته و مدتی کار شخصی دوزی انجام می‌داده؛ اما همیشه فکرهای بزرگ‌تری در سر داشته و به سبب علاقه‌اش به تولید، تصمیم گرفته وارد تولید نظم‌دهنده شود و کار را آغاز کند.

تحقیق کنم و نظم‌دهنده تولید کنم و این سرآغاز تولیدات نظم‌دهنده ایران کارا شد.

چگونه این محصول جدید را وارد بازار کردید؟

من با حضور در بازار و پیدا کردن یکی از عرضه‌کننده‌های نظم‌دهنده توانستم مشتریان بالقوه را شناسایی کنم و با مذاکره با همان عرضه‌کننده، تصمیم گرفتم نیاز بخشی از بازار عمده را تأمین کنم و نیاز بخش دیگر را ایشان. با تعامل با سایر خریداران عمده، نیاز بازار را نیز دریافتیم. آنها به من ایده می‌دادند که چه محصولی بیشتر خواهان دارد یا محصولات وارداتی را به من نشان می‌دادند تا نسخه ایرانی شده و رفع عیب شده را برایشان تولید کنم. من سال‌ها فقط با مشتریان

خیاطی خانگی و چرخ ساده آغاز کردم. آن زمان پیش‌نمونه خوب ایرانی از نظم‌دهنده‌ها وجود نداشت. من همه مراحل طراحی و دوخت و اجرا را به تنهایی انجام می‌دادم. از همان روزهای آغازین به صادرات فکر می‌کردم و اسم ایران را در کنار پسوند کارا به نشانه کارایی برای کسب و کارم انتخاب کردم.

برای تولید نمونه‌های اولیه دو میلیون تومان از دوستی قرض کردم و محصولات اولیه را که کیف آرایشی بود، تولید کردم اما کیف آرایشی نمونه‌های بسیار زیادی در بازار داشت و عرضه‌کننده‌های عمده محصول را از من قبول نمی‌کردند یا به مبلغ بسیار پایینی می‌خریدند. به همین دلیل تصمیم گرفتم محصولی تولید کنم که مشابه کمتری داشته و نوآورانه باشد. قبلاً یک نمونه آویز کفش داخل کمد به سفارش یک مشتری دوخته بودم. این ایده به ذهنم آمد که

از ایران کارا برایمان بگویید. در اینجا چه فعالیتی انجام می‌دهید؟

ما تولیدکننده انواع نظم‌دهنده‌های پارچه‌ای کمد و کتو هستیم؛ صنعت نظم‌دهنده‌ها شامل نظم‌دهنده‌های چوبی و پلاستیکی نیز می‌شود. نظم‌دهنده‌ها کمک می‌کنند فضای داخلی کمد و کتو به بهترین شکل ممکن استفاده شود و از بی‌نظمی و به‌هم‌ریختگی داخل کمد و کتو جلوگیری می‌کند. نظم‌دهنده‌های پارچه‌ای قابلیت جمع شدن دارند و این روزها برای زندگی آپارتمان‌نشینی خیلی مورد استقبال قرار گرفته‌اند.

از کی این کار را آغاز کردید و سرمایه اولیه شما چقدر بود؟

من از ۱۰ سال پیش این حرفه را به صورت جدی و با وسایل

صنعت بیمه، چه در شکل سنتی آن و چه در تلفیق با فناوری‌های نوین، یکی از صنایع مهم و پول‌ساز به شمار می‌رود؛ صنعتی که از یک سو در خدمت کاربر نهایی و رفع نیازهای اوست و از سویی دیگر انتفاع مالی را برای صاحبان کسب و کارها در پی دارد. اما صنعت بیمه دیجیتال و ورود روش‌ها و راهکارهای نوآورانه در آن، به دلایل مختلف در ایران آن‌طور که باید و شاید رشد نکرده است. شاید مهم‌ترین دلیل آن را می‌توان وزن سنگین رگولاتوری و برخی موانع تنظیم‌گری دانست که گاه دست‌وپای کسب و کارها را می‌بندد و اجازه همگام شدن با فناوری‌های روز دنیا را نمی‌دهد. ورود کسب و کارهای متنوع و نوآور به این حوزه از یک سو و مشکلات آنها از سوی دیگر و همچنین اهمیت حوزه ایشورتک، ما را بر آن داشت که دو هفته‌نامه‌ای با عنوان «بیمه دیجیتال» را ضمیمه هفته‌نامه کارنگ کنیم و نگاهی عمیق‌تر و تخصصی‌تر به این بخش داشته باشیم.

دیجیتال
DIGITALINSURANCE

آیا کسی امروز در میان هیئت‌مدتهای شرکت بیمه نیاز مشتری هم فکر می‌کند؟

وقت برون آمدن از ترافیک
بیمه‌گرانی
جسیت بیمه‌گرانی
بیمه‌گرانی

داده‌های مهم در بیمه

واقعیت این است

بیمه مرکزی عهده‌دار توسعه نوآوری شد

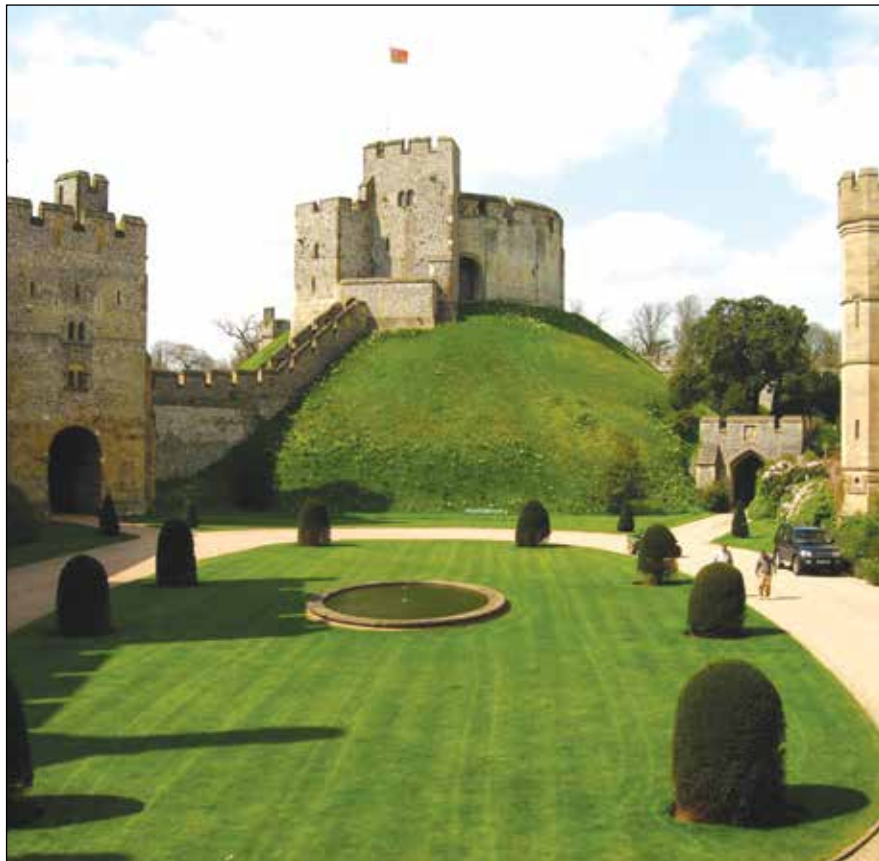
فناوری ارتباطات در قرون وسطی آرمان یک تمدن جدید

در حالی که در قرون وسطی فناوری حمل و نقل در حال دگرگونی و تکامل بود، شیوه‌های ضبط و ارتباطات پیشرفت‌های مهمی نداشت. توسعه ساعت مکانیکی به خوبی بیانگر علاقه قرون وسطی به تزئینات مکانیکی است؛ ساعتی که قدیمی‌ترین آن که توسط وزنه‌هایی به حرکت درمی‌آمد، با یک زبانه کنترل و بازویی نوسانگر با چرخ‌دنده درگیر می‌شد. این ساعت از سال ۱۳۸۶ در کلیسای جامع سالزبری انگلستان باقی مانده است، اما ساعت‌هایی که نیروی خود را از فنر می‌گرفتند، در اواسط قرن پانزدهم ظاهر شدند که تولید ساختارهای فشرده‌تر راه را برای ساعت قابل حمل آماده کرد. در این ساختار برای حل مشکل کاهش قدرت فنر در حین باز شدن از ساختار جبرانی ساده‌ای به شکل یک استوانه مخروطی شکل روی یک میله استفاده شد که به فنر اجازه می‌داد با کاهش قدرت، گشتاوری فزاینده را اعمال کند. گفته شده که شیفتگی قرون وسطایی به ساعت حاکی از افزایش اهمیت زمان‌سنجی در تجارت و کارهای دیگر است، اما می‌توان آن را نمایانگر درک جدیدی از نیاز به پژوهش درباره امکانات و کاربردهای عملی دستگاه‌های مکانیکی دانست.

اختراع چاپ با نوع فلز متحرک در قرن پانزدهم حتی از اختراع ساعت مکانیکی نیز مهم‌تر بود. جزئیات این اختراع دگرگون‌ساز به شکلی ناامیدکننده مبهم است، اما توافقی کلی وجود دارد که اولین کارگاه چاپ در مقیاس بزرگ در ماینز توسط «یوهانس گوتنبرگ» بنیان‌گذاری شد که مقدار کافی از حروف دقیق برای چاپ کتاب مقدس Vulgate در حدود سال ۱۴۵۵ تولید کرد. با این حال روشن است اختراع چاپ وابسته به تجربه طولانی پیشین در ساخت جوهر و چاپ قالبی است که در آن یک قالب

برای چاپ طرح یا تصویر استفاده می‌شد. این اختراع برای صنعت کاغذسازی که از قرن دوازدهم در اروپا ایجاد شده بود نیز تقاضای زیادی فراهم کرد. تقاضا برای محصول چاپ‌خانه‌ها زیاد شد و این شیوه گسترش یافت؛ حروف چاپی به وسیله‌ای ضروری برای ارتباطات سیاسی، اجتماعی، مذهبی و علمی و ابزار مناسب انتشار اخبار و اطلاعات تبدیل شد. تا سال ۱۵۰۰ حدود ۴۰ هزار نسخه کتاب در ۱۴ کشور اروپایی چاپ شد که دوسوم آن مربوط به آلمان و ایتالیا بود؛ پیامدی گسترده که تعداد کمی از اختراعات منفرد ایجاد کرده‌اند.

تمدن جدید شکل گرفته در هزاره ۵۰۰ تا ۱۵۰۰ اروپای غربی با همه انزوای محرومیت‌های فکری توانست به برخی شاهکارهای شگفت‌انگیز نوآوری و فناوری دست یابد. کنجکاو فکری که به پایه‌گذاری نخستین دانشگاه‌ها در قرن دوازدهم انجامید، عاملی برای بازیابی آموخته‌های باستانی از هر منبع ممکن نیز بود که به سرچشمه اصلی مهارت‌های فناوری تبدیل شدند؛ آسیاب بادی، بهبود و کاربرد گسترده‌تر نیروی آب، توسعه شیوه‌های جدید صنعتی، اختراع ساعت مکانیکی و باروت، تکامل کشتی بادبانی و اختراع چاپ در مقیاس بزرگ از همین کنجکاو نشئت می‌گیرند. یک جامعه ایستا نمی‌توانست چنین دستاوردهایی داشته باشد. نوآوری فناورانه علت و نتیجه توسعه پویا بود. بروز این دستاوردها در چهارچوب جامعه اروپایی تصادفی نبود، چراکه آنها در حال افزایش جمعیت و بهره‌وری، تحریک فعالیت‌های صنعتی و تجاری و ابراز خود در زندگی شهرهای جدید و فعالیت‌های فرهنگی چشم‌گیر بودند. فناوری قرون وسطی بیانگر آرمان یک تمدن جدید و پویا بود.

دوران تاریک اروپا خالی از نوآوری نبود

پیشرفت‌های فناورانه قرون وسطی محدود به کشاورزی نبود و در برخی زمینه‌های دیگر نیز نمایان شد

وسطی محدود به کشاورزی نبود و در برخی زمینه‌های دیگر نیز نمایان شد.

معماری

گرچه سازه‌های کم‌شماری از دوران تاریک قرون وسطی باقی مانده، اما سده‌های پس از آن دوره بزرگی برای ساخت‌وساز بود. معماری رومی و گوتیک که نقشی برجسته در زیبایی‌شناسی قرون وسطی پدید آورد، نوآوری‌های فناورانه چشم‌گیری را در خود جای داد. آن دسته از مهندسان معمار که شیوه‌های کلاسیک ساختمان‌سازی کلاسیک را بررسی کرده بودند، آمادگی برای دور شدن از الگوهای خود و خلق شیوه خودشان را نشان دادند. راهکارهایی که برای مشکلات ساخت‌وسازهای بسیار بلند با حفظ نور طبیعی، طاق‌های ضربدری، ستون‌های نگاه‌دارنده و قاب‌های بزرگ پنجره ارائه دادند، گستره کار را برای صنعت جدید شیشه‌کاری با استفاده از شیشه‌های رنگی با جلوه‌های شگفت‌آورشان فراهم ساخت.

فناوری نظامی

همان دوره نمایشگر تکامل یک دژ مستحکم آنگلساکسون موسوم به motte-bailey بود؛ برج

بخشی از دوران تاریخی را که به نام قرون وسطی می‌شناسیم، از زمان بین فروپاشی امپراتوری روم غربی در قرن پنجم میلادی شروع می‌شود و تا اواخر قرن پانزدهم که همراه با گسترش استعماری اروپای غربی بود، ادامه دارد. پنج قرن نخست این دوره را دوران تاریک نیز می‌نامند؛ گرچه امروزه روشن شده آن دوره بر خلاف نامی که بر آن گذاشته شده، از نظر اجتماعی چندان راکد نبوده است. بسیاری از نهادها پس از فروپاشی امپراتوری روم سالم باقی مانده که تأثیری ژرف بر شکل‌گیری تمدن جدید توسعه‌یافته در اروپای غربی داشت. کلیسای مسیحی یکی از نهادهای برجسته از این دست بود؛ در همین حال نگرش رومی از قانون و اداره کارها نیز تا مدت‌ها پس از خروج سپاهیان روم از ایالت‌های غربی همچنان تأثیرگذار بود. از طرف دیگر بخش بزرگی از اروپای غربی محل زندگی قبایل توتونیک (Teutonic) شد که از دید فناوری چندان دست خالی نبودند و در برخی زمینه‌ها نسبت به رومیان برتری داشتند. اگرچه بسیاری از نکات درباره خاستگاه گاوآهن سنگین در ابهام باقی مانده، اما به نظر می‌رسد این قبایل نخستین مردمی بودند که گاوآهن‌های آهنی به اندازه کافی قدرتمند داشتند تا مناطق پست جنگلی اروپای شمالی و غربی را در اختیار بگیرند. پیشرفت‌های فناورانه قرون

شماره ۶۸
مهر ۱۷
سال دوم

نصایح ترکی شیرازی راه کج راه‌ها کن ای هشیار

محمدحسین آغولی (تاریخ و محل ولادت نامعلوم، درگذشته ۱۳۳۰ قمری) متخلص به «ترکی» و معروف به ترکی شیرازی، نقاش و شاعر قرن چهاردهم هجری است. شغل ترکی شیرازی نقاشی بوده و در سفر از شیراز به هند ساکن بمبئی شده بود. دیوان شعری از وی به جا مانده که به اهتمام محسن حافظی کاشانی چاپ شده و در شعری به نام «راه نجات» می‌گوید:

ای دل! از خواب شو دمی بیدار
پر دلی گیر و تنبلی بگذار
شب به سر رفت و آفتاب دمید
خیز و آبی بز تو بر رخسار
چشم بگشا و، راه راست برو
راه کج راه‌ها کن ای هشیار!
عقل خود را اسیر نفس مکن
که پشیمانی آری آخر کار
پخته کی می شود گل کوزه؟
نهد تاد آتش اش فخر
خانه کی جای دوست خواهد شد؟
تا نپردازیش تو از اغیار
رخ در آینه کی توانی دید؟
تا که نزدایی از رخسار زنگار
ره به منزل کجا بری تا صبح؟
تو که بیراهه می روی شب تار
رحم کن بر پیاده‌گان غریب
ای که بر اسب عزتی تو سوار!
سهل مشمار مردم آزاری
ورنه نادم شوی به روز شمار
دل مظلومی از برنجانی
ظلم بینی ز ظالمی خونخوار
تو اگر بد کنی به کس دیگر
چشم نیکی ز وی به خویش مدار

شماره ۶۸
۱۷ مهر ۱۴۰۱
سال دوم

درک‌تان می‌کنم، تقصیر خودتان است

وزیر در این یک فقره تقصیر نداشت و از همان اول هم می‌گفت که اینجا امن نیست و بهتر است از اینستاگرام به یک سرزمین امن‌تر مثل روبیکا کوچ کرد؛ خب به ایشان چه مربوط که صاحبان بعضی مشاغل گوش به حرف نمی‌دهند؟

می‌گفت: «ببین اگر دوست داشته باشی، می‌تونم اینجا تا صبح باها ت گریه کنم، اما چیز دیگه‌ای ازم نخواه!»

خوشحال باشنند؛ چراکه قبلاً بارها پای درد دل ملت هم نشستند و گاهی حتی با آنها ابراز همدردی کرده‌اند. در مورد آن خنده دندان‌نمای خوشگل هم باید عرض کنم که این خوب نیست که آدم‌ها را از روی ظاهرشان قضاوت کنیم. من واقعاً نمی‌فهمم ما از کی این قدر جاجو شده‌ایم. شاید جناب وزیر که این‌طور بیرون جلسات هیئت دولت قهقهه مستانه سرمی‌دهند، از تو داغون باشنند. شاید شب‌ها از غصه سرپرست‌های خانواده‌ای که رزق‌شان از این راه تأمین می‌شد و حال‌نمی‌شود، خواب‌شان نمی‌برد. تازه این را همه ما می‌دانیم که وزیر در این یک فقره تقصیر نداشت و از همان اول هم می‌گفت که اینجا امن نیست و بهتر

عبدالله
مقدمی

@moghaddamy0007

است از اینستاگرام به یک سرزمین امن‌تر مثل روبیکا و بله کوچ کرد. خب به ایشان چه مربوط که صاحبان بعضی مشاغل گوش به حرف نمی‌دهند و می‌گویند تفاوت اینستا و برنامه‌های داخلی مثل تفاوت پاریس و پاریز است؟

این کله‌شدن حاصل تدبیر خودت بود
این بسته‌شدن جان تو از گیر خودت بود
پس گیر مزخرف نده بر این کس و آن کس
بدبخت شدی؟ البته تقصیر خودت بود

خب چه شد که یاد آن رئیس عزیز که در رنگ‌ها و طرح‌های مختلف خودش را به ما عرضه می‌کرد، افتادم؟ راستش نمی‌دانم. شاید همین‌طوری. به هر حال این حکایت من مطمئناً ربطی به وزیر بی‌خیال و خوش‌خنده ارتباطات ندارد؛ چراکه ایشان نه‌تنها گریه نمی‌کند که می‌خندند. خوب هم می‌خندد.

حالا که چند صد هزار فروشگاه اینستاگرامی کاسه چه کنم، چه کنم دست گرفته‌اند، بعضی عناصر فریب‌خورده ناآگاه دارند به مردم این‌طور القا می‌کنند که وزیر محترم از فیلترشدن اینستاگرام خوشحال است و خدای نکرده همین‌طوری الکی می‌گویند که کسب‌وکار مردم برایشان اهمیت دارد. من از شما سؤال می‌کنم: آیا واقعاً این‌طور است؟

من فکر نمی‌کنم ایشان از تعطیلی کسب‌وکارها

یادش به‌خیر، زمانی جایی کارمند بودیم و رئیسی داشتیم که به‌غایت مهربان بود. ما کارمندان را تحویل می‌گرفت. پای درد دل‌هایمان می‌نشست و حتی گاهی با ما صبحانه یا ناهار هم می‌خورد. خلاصه که این مرد زیادی مهربان بود، اما موقع پرداخت حقوق که می‌شد تا می‌توانست، حق‌مان را می‌پیچاند و اگر کسی کوچک‌ترین مخالفتی با او می‌کرد، بلافاصله نامه اخراجش را می‌زد؛ اگر چه هیچ‌وقت هیچی را گردن نمی‌گرفت.

همین می‌شد که بعد از کم‌شدن یا قطع شدن حقوق یا حتی اخراج کارمند فلک‌زده، یکی، دو ساعتی می‌نشست و قشنگ با آن عزیز از دست رفته همدردی می‌کرد، اما با اینکه همه دیگر این جناب مدادرنگی را می‌شناختند، او آن قدر زیبا در نقشش فرو می‌رفت که ناخودآگاه آن اخراج‌شده یا بی‌حقوق یادش می‌رفت که او کیست و از آن بزرگمرد عرصه سیاه‌کاری می‌خواست که به او کمکی کند یا مبلغی به‌عنوان مساعده یا وام به او بدهد.

درست همین موقع بود که رئیس رنگ عوض می‌کرد و

شب‌نوشته‌های یک بچه نوآورا! (۶۱)

چیزهای ما و چیزهای اونا

باید به قدرت رسانه ایمان بیاوریم. این را من تنها نمی‌گویم، بچه‌های گروه، حتی محمد هم که خدای روابط عمومی و خصوصی هست، می‌گوید. همین کامیار خودمان با آزاررسانی‌های پی‌درپی خودش ثابت کرده که رسانه یعنی یک چیز خفن. اصلاً فرقی ندارد رسانه از چه نوع باشد، بالاخره یک زوری دارد که روی یک جاهای آدم فشار می‌آورد؛ وگرنه کارهای این پسرک این‌قدر در بادم نمی‌ماند که شب و روز خوش برابم باقی نگذاشته باشد. بارها گفته بودم کامیار با همین گوش‌های نازک و سبک و خوش‌رنگ وارداتی که در محدوده مجاز قیمتی وارد و رجیستر شده، هر روز چیزهایی را منتشر می‌کند که به اندازه یک شبکه رادیو-تلویزیونی اجنبی‌پرست

مهران امیری

mehranamiri@gmail.com

و خوش‌رنگ وارداتی کامیار و دوستانش درآمده، شده بلای جان. بس که زمین و آسمان را به هم دوختند، شعر گفتند، لایو رفتند، چالش برگزار کردند، کمپین ساختند، هشستگ رو کردند، خبر درز دادند، شایعه‌پراکنی کردند؛ همه به‌هوش شدند که ای بابا انگار راستی راستی این چیزهای ما با آن چیزهای آنها فرق دارد؛ پس لاجرم لیکن فلذا نمی‌شود که رسانه ما همان رسانه آنها باشد و باید کاسبی بی‌حساب دشمن را ببندیم تا برویم برسیم به کار خودمان. وقتی همه خودی هستند، دیگر با خیال راحت از رسانه خودی حرف‌های خودمانی هم‌رسانی می‌شود؛ شبیه به وقتی که مهمونی تموم شده و غریبه نیست و می‌شود با زیرشلواری و زیرپیراهن سوراخ توی خانه گردش کرد و این جور نیست که اگر خدای نکرده دستی توی دماغ رفت یا آروغی زده شد، خوراکی رسانه‌ای جور شود.

رو به کامیار می‌پرسم: «دلبندم، اینکه برای شما رسانه و پیام‌رسان بود، برای ما سوراخ کوچکی به دنیای کسب‌وکار بود، نون‌رسان بود و اگر توش به چیزهای اونا نگاه می‌کردیم، دنبال این بودیم که چیز خودمون رو به چیز اونا برسونیم، نه چیزی دیگر. حالا من با این چیزا چه کنم؟»

و جیره‌خوار روی مخ من راه می‌رود و افکار بچه‌ها را پریشان می‌کند و عاقبت یک روز باید فکری برایش بکنم. ما اینجا توی ناف دارالخلافت نشستیم، داریم نان خودمان را می‌زیم توی کاسه ماست خودمان و چنان با کیف می‌خوریم که انگار فلان چیز را با مزه بهمان چیز خورده‌ایم، بعد یک‌هویی این پسرک که نمی‌دانم مال کدام دهه هست، نخراشیده و نتراشیده می‌پرد وسط، دستش رو با ملاحظت و لطافت روی گوشه‌های می‌کشد، وارد جاهایی می‌شود که صدبار گفته‌اند سرتان را نکنید توش، بعد پشت سر هم فیلم و عکس و نوشته رو می‌کند و می‌گوید بد نیست سرتان رو از توی چیزهای خودتان در بیاورید و ببینید چیزهای دیگر چطور است، چرا مال ما این‌طور است؟ و هر بار من هستم که می‌گویم بهتر است از این کارها دست برداری و سرت را بندازی پایین و بگذاری کاسبی‌مان را بکنیم و نان و ماست‌مان را بخوریم. بهش می‌گویم ما استارتاپ هستیم، جان و جریق نداریم، سرمایه‌مان کم است، بازارمان کوچک، رقیب‌مان کلفت و دست‌مان بسته است و...، اما حرف حساب بی‌فشار به کله‌اش فرو نمی‌رود. حالا همین رسانه‌ای که از توی گوشه‌های نازک و سبک

قابلیت جدید متا برای
کاربران اینستاگرام و
فیس بوک فعال شد

در اینستاگرام و فیس بوک ان اف تی پست کنید

شرکت متا در اوایل ماه آگوست اعلام کرده بود که کاربران منتخب آمریکایی می‌توانند تا آخر همین ماه کیف پول‌های دیجیتال خود را به هم متصل کنند و ان اف تی‌هایشان را در دورسانه اجتماعی اصلی شرکت متا، یعنی فیس بوک و اینستاگرام، به اشتراک بگذارند. سپس در اوایل ماه سپتامبر این شرکت از راه‌اندازی سرویس مذکور خبر داد و گفت که کاربران منتخب در حال استفاده از این سرویس هستند، اما طبق اعلام جدید شرکت متا این ویژگی دیگر محدود به کاربران منتخب نیست و از این پس تمام کاربران در ایالات متحده و یکصد کشور دیگر می‌توانند از این سرویس بهره‌مند شوند.

اما این سرویس جدید چه قابلیت‌هایی را به حساب‌های کاربری افزوده است؟ در واقع کاربران می‌توانند با اتصال یک کیف پول کریپتویی تحت پشتیبانی به حساب‌های خود در شبکه‌های اجتماعی این سرویس را فعال کنند و ان اف تی‌های خود را در فیس بوک و اینستاگرام به اشتراک و نمایش بگذارند. کیف پول‌های تحت پشتیبانی که کاربران می‌توانند در این سرویس از آنها استفاده کنند، عبارت‌اند از: رین‌بو، تراست ولت، دپیر، کوین بیس ولت و متاماسک. لازم به ذکر است که این سرویس کارمزدی ندارد و کاربران می‌توانند بدون پرداخت هزینه ان اف تی‌های خود را در فیس بوک و اینستاگرام پست کنند.

آن دسته از کاربرانی که زودتر به این سرویس دسترسی داشته و آن را آموخته‌اند، می‌گویند که این سرویس به شما کمک می‌کند تا ان اف تی‌های خود را به نمایش بگذارید. اگر ان اف تی‌های زیادی داشته باشید، اما نتوانید آنها را به نمایش بگذارید، چه فایده‌ای دارد؟ با پست کردن ان اف تی در شبکه‌های اجتماعی دیگران متوجه می‌شوند که شما در عضوی از یک کامیونیتی منحصر به فرد و با ارزش هستید.

شماره ۶۸
مهر ۱۴۰۱
سال دوم

حرکت مهاجران رمزارزی به جنوب اروپا

رمزارز پرتغال را دوست دارد، اما چقدر در این کشور دوام خواهد آورد؟

دارد. لیسبون و پورتو، دو شهر بزرگ پرتغال، محل استقرار شرکت‌های نوظهور زیادی هستند، از جمله استارت‌آپ‌های فعال در زمینه رمزنگاری که تسهیلات و فرصت‌های لازم را برای متخصصان صنعت دارایی‌های دیجیتال فراهم می‌کنند. در پرتغال دو گروه کاری بزرگ نیز وجود دارد؛ مرکز بلاکچین پرتغال (The Blockchain Center Portugal) و بلاکچین پرتغال (Blockchain Portugal). هدف این گروه‌ها گرد هم آوردن حامیان رمزارز برای پیش بردن فرایند پذیرش دارایی‌های دیجیتال و نوآوری در این زمینه است.

ملایمت با رمزارزها از کجا نشئت می‌گیرد؟

این ابتکارات آگاهانه به وجود آمده‌اند، درست برعکس معافیت‌های مالیاتی. سرچشمه این معافیت‌ها تصویب قانونی در سال ۲۰۱۶ است که ارزهای دیجیتال را ارزهای غیرواقعی تلقی می‌کند. بر اساس این قانون

سرمایه‌گذاری و خرید و فروش در رمزارز یک کار جانبی در زندگی یک فرد باشد، او از پرداخت مالیات بر سودی که از این کار کسب می‌کند، معاف خواهد بود.

معافیت‌های کسب و کاری شامل حال رمزارزها

در پرتغال برنامه‌ای به نام NHR وجود دارد که طبق آن افراد غیرمقیم از اکثر معافیت‌های مالیاتی که مردم محلی از آن برخوردارند، بهره‌مند می‌شوند. تنها شرط این برنامه این است که فرد باید حداقل ۱۸۳ روز در پرتغال اقامت داشته باشد؛ البته او اجازه دارد که در اوقات فراغت به داخل و خارج از کشور سفر کند. در واقع رویکرد پرتغال این است که مداخله‌ای در فعالیت‌های سرمایه‌گذاران نداشته باشد، اما این معافیت‌های مالیاتی ممکن است به‌زودی برداشته شود. برای کارآفرینان بلاکچین، علاوه بر معافیت‌های مالیاتی، مزایا و پیشنهادهای دیگری نیز وجود

دارد. رویکرد پرتغال درباره مالیات‌های رمزارز تغییر خواهد کرد. این کشور به دنبال آن است که سیاست‌های مالیاتی خود را با سایر کشورهای اروپایی هماهنگ کند. اگر این تغییر بیش از اندازه رادیکال باشد، جایگاه این کشور به عنوان یکی از مراکز ارزهای رمزنگاری شده تهدید خواهد شد.

پرتغال یکی از مقاصد انتخابی برای سرمایه‌گذاران ارزهای دیجیتال است؛ زیرا رویکرد این کشور درباره رمزارز بسیار ملایم بوده است. مهاجرانی که پرتغال را انتخاب می‌کنند، به هوای گرم آن، هزینه‌های پایین زندگی و نرخ پایین جرم در آن جذب می‌شوند، اما اخیراً جذاب‌ترین ویژگی پرتغال برای کسانی که رمزارز دارند، قوانین مالیاتی سهل‌گیرانه این کشور درباره رمزارزهاست.

دارندگان رمزارز در پرتغال از پرداخت مالیات بر سود رمزارز معاف هستند؛ البته تا زمانی که این درآمد فعالیت حرفه‌ای اصلی‌شان نباشد. به بیان دیگر، اگر

کمی آن طرف‌تر، اینفلوئنسرها با لباس‌های بی‌عیب و نقص‌شان عکس می‌گرفتند. آن سوی جمعیت، برندگان فصل هشتم سریال «جزیره عشق» برای رویدادهای شب آماده می‌شدند. در اوایل همین هفته که هفته مد نیویورک بود، افرادی گرد هم آمدند که پیش از این جمع شدن‌شان پیش‌بینی پذیر نبود. در این رویداد، طراحی مد در دنیای واقعی و طراحی مد در وب ۳ با یکدیگر در آمیخت. در میان برندهایی که در این رویداد به نمایش درآمد، بوتیک الکترونیکی «اوه پلی» (Oh Polly) و شرکت بازی‌های بلاکچینی چین‌گاردینز حضور داشتند تا بتوانند کارکرد فناوری واقعیت افزوده در صنعت مد را نشان بدهند.

چین‌گاردینز به حاضران در رویداد مجموعه لباس‌های خود با نام لباس‌های خیابانی فیجیتال متا یا

ستارگان سریال «جزیره عشق» و علاقه‌مندان وب ۳، در هفته مد نیویورک در کنار هم قرار گرفتند؛ در این رویداد، بعضی از مدهای لباس مورد توجه دنیای متاورس قرار گرفت. در هفته مد نیویورک، یک شرکت بازی بلاکچینی به نام چین‌گاردینز اولین سری از لباس‌های خود موسوم به «فیجیتال» (phygital) را معرفی کرد. شرکت‌کنندگان در این بازی می‌توانند با استفاده از فناوری‌های واقعیت افزوده و واقعیت مجازی این لباس‌ها را امتحان کنند. علاقه‌مندان وب ۳ و «اکین سو کولچول اوغلو» و «دیوید سانکلیمنتی»، ستارگان «جزیره عشق» در این رویداد شرکت کردند.

در این رویداد، علاقه‌مندان به وب ۳ و طراحان مد در یک جا جمع شدند. هنرمندان و صاحبان توکن‌های غیر قابل معاوضه (NFT) با یکدیگر گپ می‌زدند و

زنان، مد و متاورس

توجه کنشگران متاورس
به هفته مد نیویورک